

Çöküş ve Parçalanma Arasında Sudan: Mevcut Sahneye Yönelik Bir Okuma!

Sudan'da sağlık altyapısının çökmesinden kötüleşen silahlı çatışmalara kadar ardı ardına gelen krizlerin tırmanmasının gölgesinde, ufukta daha da karanlık bir tablo belirliyor; bu tablonun özellikleri uluslararası siyasetin koridorlarında çiziliyor ve onun yerel araçları tarafından da uygulanıyor. Ancak gerçek şu ki olan bitenler, Batılı güçlerin çıkarlarına hizmet etmek amacıyla bölgenin yeniden şekillendirilmesi çerçevesinde, Sudan'ı parçalamak, servetini yağmalamak ve onu siyasi İslam projesinden uzaklaştırmak amacıyla sömürgecinin planının sistematik olarak uygulanmasıdır.

Sağlığın çökmesi, sadece ihmalin bir sonucu değildir, aksine Sudan halkının direnme gücünü zayıflatmak için kasıtlı olarak uygulanan bir politikadır. Hastaneler bombalanıyor, yardımlar siyasileştiriliyor ve herhangi bir bağımsız plan veya vizyonun tamamen yokluğunda salgın hastalıkların yayılmasına ve milyonlarca insanın ölümüne izin veriliyor. Rönesans Barajı krizi, ülkenin egemenliği veya onun su güvenliği gözetilmeksizin, Sudan'ın Amerika'nın doğrudan denetimiyle Yahudilerin çıkarlarının rehinesi olarak kalmasını sağlayacak şekilde yönetiliyor. İç savaşlar ise silah ve finansmanla beslenmekte ve yerel ajanlar aracılığıyla yönetilmekte olup, ordunun gücünü tüketmek ve sosyal dokuyu parçalamak hedeflenmekte, bu da insani gerekçeler altında uluslararası müdahaleye kapı aralamaktadır.

Bugün Sudan, egemen bir merkezden değil, birbiriyle çatışan nüfuz merkezlerinden yönetilmekte olup ordu, Hızlı Destek Güçleri ve silahlı hareketlerin hepsi, dışarıdan destek almaktadır. Bu çoğulculuk gelişigüzel değildir, aksine "sivilleri koruma" veya "devleti yeniden inşa etme" sloganları altında daha sonraki uluslararası müdahaleleri meşrulaştırmak için kullanılan "organize kaos" planının bir parçasıdır; asıl hedef ise Sudan'ı yeni sömürgeciliğin çıkarları doğrultusunda yeniden şekillendirmektir.

Ömer Beşir rejimi, İslamcı sloganlarına rağmen, ABD yaptırımlarının kalın bir sopa olduğu uluslararası sistemin bir parçası olmuştur; sonra da Batı ve Yahudi varlığıyla ilişkileri normalleştirmeye çalışmıştır. Böylece arkasında silahlı hareketlerle dolu ve güvenliğin ihlal edildiği tükenmiş bir devlet bırakmış, bu da onun düşüşünden sonra sömürgeci güçlerin siyasi sahneyi yeniden şekillendirmelerini kolaylaştırmıştır. Onun kurmuş olduğu en önemli araçlardan biri, orduya paralel bir güç olarak ortaya çıkan ve daha sonra çatışmada bağımsız bir aktör haline gelen Hızlı Destek Güçleriydi; bu da toplumun militarizasyonuna ve askeri kurumun parçalanmasına kapı aralamıştır.

Burhan da aynı yaklaşımı izlemiş, aksine "halk direnişi" ve "özel eylem taburları" gibi isimler altında yeni milisleri silahlandırarak bu yaklaşımı daha da derinleştirmiştir; ayrıca el-Cezire ve diğer yerlerde ordunun yanında savaşan Ebu Akile Keykil liderliğindeki "El-Cezire Kalkanı" güçlerinin kurulmasını da desteklemiştir; raporlar, Burhan'ın ayırım gözetmeksizin sivillere silah dağıttığını

ortaya koymuş ve kendisi de bunu belgelenmiş açıklamalarla açıkça beyan etmişti; bu da El-Cezire'nin köylerinde kanlı çatışmalara yol açmış ve geniş çaplı bir iç savaşın kapılarını aralamıştır. Bu politikalar, özünde önceki rejimin politikalarından farklı değildir; aksine farklı araçlar ve yüzlerle de olsa aynı sömürgecinin gündeminin uygulanmasıdır.

Sudan, Amerika Birleşik Devletleri tarafından yönetilen ve yerel ajanlar tarafından uygulanan sistematik bir parçalanma sürecine doğru ilerlemektedir. Servetler, yabancı şirketlerle yapılan şüpheli anlaşmalar yoluyla yağmalanmakta ve ülke halkının yararlanamadığı ayrıcalıklara izin verilmektedir. Bu nedenle şerî bakış açısına göre köklü çözüm, rejime yama yapmakta veya bazı yüzleri diğer yüzlerle değiştirmekte değil, aksine Müslümanları birleştirecek, sömürgecinin ülkelerindeki ellerini koparacak, bağımlılığı pekiştiren ve servetleri yağmalayan uluslararası anlaşmaları iptal edecek, orduyu Batı'ya sadakat akidesi temelinde değil İslam akidesi temelinde yeniden inşa edecek, siyasi karar alma sürecini uluslararası hegemonyadan kurtaracak ve egemenliği toprağa ve halka değil, şeri hükümlere göre yeniden şeriata verecek Raşidi Hilafet Devleti'ni kurmak yoluyla sömürgeci sistemi kökünden söküp atmakta yatmaktadır.

Sudan'daki sahne, sadece bir iç kriz değil, aksine İslam ümmetini hedef alan küresel sömürgeci projesinin bir halkasıdır. Şeriata göre ümmetin görevi, bu projeyi başarısız kılmak ve Sudan'ı Batı'ya bağlı parçalanmış bir varlık olarak değil, birleşik İslam Devleti'nin bir parçası olarak yeniden inşa etmektir.

Hizb-ut Tahrir Merkezi Medya Ofisi İçin Yazan

Hatem El-Attar – Mısır